

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. vasario 23 d. Nr. 21RE1-31 (AG1-263/10-2022)

Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Lionelos Gelmanienės (posėdžio pirmininkė), Edvardo Juciaus ir Karines Zavgorodnajos (pranešėja),

viešame Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos A. B. skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja A. B. kreipėsi į Komisiją patikslintu skundu (toliau – skundas), kuriuo prašo: „1) panaikinti 2022-11-09 sprendimą dėl socialinės pašalpos skyrimo Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – 2022-11-09 Sprendimas); 2) įpareigoti K. miesto savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) Socialinės paramos skyrių (toliau – Skyrius) priimti atitinkamą sprendimą vertinti pareiškėjos kaip asmens pajamas; 3) įpareigoti Administracijos Skyrių perskaičiuoti vidutines bendrai gyvenančių asmenų pajamas“.

Skunde paaiškino, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Piniginės paramos įstatymas) 17 str. 1 d. skiriant pinigine socialinę paramą, įskaitomos visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamos. Tai yra pareiškėjos kaip asmens individualios veiklos pajamos yra tai ką pareiškėja uždirba iš individualios veiklos, o ne tai ką pareiškėja suprekiauja į kasą. Pareiškėjos nuomone, Piniginės paramos įstatyme pajamos yra skaičiuojamos remiantis protingumo principu: pavyzdžiui, pagal 17 str. 1 d. 11 punktą pajamos iš žemės ūkio veiklos nustatomos pagal šios veiklos apskaitos dokumentus. Jeigu tokių dokumentų nėra, vidutinės mėnesio pajamos apskaičiuojamos taikant vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus žemės ūkio veiklos pajamų, įvertinant pagal sąlygines išlaidas, normatyvus. Taip pat Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. 6 p. individualios įmonės savininko pajamos, gautos iš šios įmonės apmokestinto pelno. Visuose straipsniuose vyrauja protingumo principas, kad asmens pajamos yra tai ką jis uždirbo, o ne tai kiek suprekiauvo į kasą. Vadovaujantis Piniginės paramos įstatymo 17 str. 4 d., jei iš nurodomų pajamų yra išskaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis (toliau – ir GPM), valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos (toliau ir – PSD, VSD), šios pajamos įskaitomos išskaičiuojant GPM, PSD ir VSD įmokas (b. l. 29-30).

Atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime į pareiškėjos skundą paaiškino, kad, pareiškėja 2022-10-07 Administracijai pateikė prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti (kai kreipiamasi pirmą kartą arba pasikeičia anksčiau pateikti duomenys) (SP-4 forma, patvirtinta Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005-06-27 įsakymu Nr. A1-183 (Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2021-05-11 įsakymo Nr. A1-367 redakcija) (toliau – prašymas), ir nurodė, jog

prašo skirti socialinę paramą – socialinę pašalpą už 2022 m. spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesius. Pareiškėja nurodė, kad turi sutuoktinį, du nepilnamečius vaikus, taigi jos šeimą sudaro 4 asmenys. Administracijos darbuotojos nurodymu, iki 2022-11-07 turėjo pateikti ir pateikė visus būtinus dokumentus teisei į socialinę paramą nustatyti. V. P. paramos įstatymo 6 str. 1 p. – t. y. kadangi vidutinės pajamos, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį, 2022-11-09 Sprendimu nuspręsta neskirti socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. sausio 1 d. pareiškėjai ir jos šeimos nariams

Valstybės remiamų pajamų dydis nuo 2022-06-01 buvo 147,00 Eur (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022-05-23 nutarimas Nr. 528 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. lapkričio 5 d. nutarimo Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ pakeitimo“), taigi 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio sudarė 161,70 Eur.

Vadovaujantis Piniginės paramos įstatymo 4 str. 2 d., Kauno miesto savivaldybės taryba 2015-01-22 sprendimu Nr. T-14 „Dėl Piniginės socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtino Piniginės socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašą (toliau – Tvarkos aprašas), kurio nuostatos, aktualios šiam administraciniam ginčui, iš esmės atitinka Piniginės paramos įstatymo nuostatas.

Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus Piniginės paramos įstatymo 6 str. nurodytus reikalavimus: 1) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio Piniginės paramos įstatymo 17 ir 18 str., tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš Piniginės paramos įstatymo 8 str. nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.

Nurodė, kad iš pareiškėjos skundo Komisijai reikalavimų matyti, kad ginčas kilo dėl Piniginės paramos įstatymo 6 str. 1 p. nurodytų vidutinių pajamų, tenkančių vienam iš bendrai gyvenančių asmenų (arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį), apskaičiavimo.

Vadovaujantis Piniginės paramos Įstatymo 2 str. 2 d., sutuoktiniai ir jų vaikai (įvaikiai) iki 18 metų apibrėžiami kaip bendrai gyvenantys asmenys. V. R. centro duomenų bazės Gyventojų registro 2022-10-20 duomenimis, pareiškėjos šeimą sudaro 4 asmenys: pareiškėja, jos sutuoktinis ir du nepilnamečiai vaikai. Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. numato, kokios pajamos, skiriant piniginę socialinę paramą, įskaitomos į visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamas pajamas. Šiuo atveju buvo valstybės registro – Sodros duomenų bazės 2022-10-20 išrašo duomenys, kad pareiškėja yra savarankiškai dirbantis asmuo nuo 2009 metų ir vykdo individualią veiklą, todėl pritaikytas Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. 71 p., nustatantis, jog į pajamas, skiriant socialinę paramą, yra įskaitoma ir 70 procentų individualios veiklos pajamų, gautų verčiantis veikla pagal individualios veiklos vykdymo pažymą (išskyrus asmenų iki 18 metų pajamas).

Piniginės paramos įstatymo 17 str. 2 d. numato, jog apskaičiuojant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas vidutines mėnesio pajamas, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamas neįskaitoma šio straipsnio 1 dalies 1, 7, 71 ir 23 punktuose nurodytų pajamų dalis – šiuo atveju, 25 procentai, kadangi pareiškėja ir jos sutuoktinis yra bendrai gyvenantys asmenys, auginantys du vaikus. Piniginės paramos įstatymo 17 str. 4 d. yra nustatyta, kad jeigu iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pajamų yra išskaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos, šios pajamos įskaitomos išskaičiavus gyventojų pajamų mokesčių, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokas. Bendrai gyvenančių asmenų mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos pagal vidutines 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamas, nurodytas šio įstatymo 17 straipsnyje (18 str. 1 d.).

Pareiškėja į Administraciją su prašymu kreipėsi 2022-10-07, prašė skirti socialinę pašalpą nuo 2022 m. spalio mėnesio, taigi, turėjo būti vertinamos 2022 m. liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesiais gautos pajamos.

Piniginės paramos įstatymo 20 str. 3 d. reikalauja, kad asmuo, kreipdamasis dėl socialinės paramos, kartu su prašymu-paraiška pateiktų dokumentus apie pajamas, gautas per 3 praėjusius mėnesius iki mėnesio, nuo kurio skiriama piniginė socialinė parama (išskyrus atvejus, kai savivaldybės administracija duomenis gauna iš valstybės ir žinybinių registrų bei valstybės informacinių sistemų); visų prašyme-paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą prašymą-paraišką pateikęs asmuo patvirtina savo parašu.

Pareiškėja, kartu su 2022-10-07 prašymu pateikė 2022 m. liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesio pajamas patvirtinančius dokumentus – išlaidų pajamų žurnalo ekrano nuotraukas.

Pažymėjo, jog iš dalies sutinka, kad šiuo atveju vidutinės vieno asmens pajamos iš tiesų nebuvo apskaičiuotos tinkamai – skiriant socialinę pašalpą iš pareiškėjos individualios veiklos pajamų nebuvo išskaityti Piniginės paramos įstatymo 17 str. 4 d. nurodyti leidžiami išskaitymai: gyventojų pajamų mokestis, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos. Pareiškėja pateiktuose individualios veiklos pajamų – išlaidų žurnale buvo nurodžiusi, kad 2022 m. liepos, rugpjūčio, rugsėjo mėnesiais mokėjo privalomo sveikatos draudimo įmokas po (duomenys neskelbtini) Eur.

Tačiau Administracija nurodė, kad net ir išskaičiavus minėtas įmokas, vidutinės pajamos tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų per mėnesį viršytų 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį (161,70 Eur). Atsiliepime pateikė teisingą 3 mėnesių vidutinių pajamų, tenkančių vienam iš bendrai gyvenančių pareiškėjos šeimos narių, apskaičiavimą: 2022 m. liepos mėn.: (duomenys neskelbtini) Eur - (duomenys neskelbtini) Eur = (duomenys neskelbtini) Eur; (duomenys neskelbtini) Eur x 0,7 = (duomenys neskelbtini) Eur; 2022 m. rugpjūčio mėn.: (duomenys neskelbtini) Eur - (duomenys neskelbtini) Eur = (duomenys neskelbtini) Eur; (duomenys neskelbtini) Eur x 0,7 = (duomenys neskelbtini) Eur; 2022 m. rugsėjo mėn.: (duomenys neskelbtini) Eur - (duomenys neskelbtini) Eur = (duomenys neskelbtini) Eur; (duomenys neskelbtini) Eur x 0,7 = (duomenys neskelbtini) Eur; Viso: (duomenys neskelbtini) : 3 mėn. = (duomenys neskelbtini) Eur (vidutinės mėnesio pajamos); (duomenys neskelbtini) Eur x 0,25 = (duomenys neskelbtini) Eur; (duomenys neskelbtini) Eur – (duomenys neskelbtini) = (duomenys neskelbtini) : 4 asm. = (duomenys neskelbtini) Eur (vidutinės vieno asmens pajamos).

Administracijos nuomone, net ir perskaičiavus pajamas taip, kaip reikalauja Piniginės paramos įstatymo 17 ir 18 str., pareiškėjos vidutinės pajamos, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų per mėnesį, nėra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio – 161,70 Eur,

Nurodė, kad pareiškėja nėra pateikusi jokių duomenų, patvirtinančių, kad gavo pajamų iš žemės ūkio ar individualios įmonės veiklos (priešingai, pateikė Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos pranešimą apie įregistruotą laikinai (nuo 2018-02-23 iki 2022-12-31) nevykdomą pareiškėjos sutuoktinio individualios įmonės veiklą. Pareiškėja kartu su 2022-10-07 prašymu pateikė duomenis apie pajamas, gaunamas būtent iš individualios veiklos pagal pažymą, taigi, visiškai teisingai buvo pritaikyta ta teisės norma – t. y. Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. 71 p. – kuri ir reglamentuoja, kaip įskaitomos o ši nustatytą dydį viršija (duomenys neskelbtini) eurai.

Nurodė, kad nesutinka su pareiškėjos skundo argumentais, kad Piniginės paramos įstatyme pajamos skaičiuojamos remiantis protingumo principu – šį argumentą pareiškėja grindžia Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. 8 p. nuostatomis dėl pajamų iš žemės ūkio veiklos bei 17 str. 1 d. 6 p. nuostatomis dėl individualios įmonės pajamų vertinimų skaičiuojant įskaitomas pajamas. Iš individualios veiklos pagal pažymą gaunamos pajamos – 70 procentų individualios veiklos pajamų, gautų verčiantis veikla pagal individualios veiklos vykdymo pažymą (išskyrus asmenų iki 18 metų pajamas). Todėl visiškai neaiškus ir nepagrįstas pareiškėjos argumentas, kad įskaitant jos iš individualios veiklos pagal pažymą gautas pajamas turėjo būti įskaitoma tai, kiek ji uždirbo, t. y. pelnas, o ne kiek suprekiaavo į kasą, t. y. pajamos. Tokį pareiškėjos supratimą paneigia

Piniginės paramos įstatymo 17 str. 1 d. 71 p. formuluotė, kadangi jame kalbama ne apie pelną, bet būtent apie 70 procentų individualios veiklos pajamų.

Paaikšino, kad Administracija atsižvelgė į pareiškėjos reikalavimą ir pateikė tinkamą Piniginės paramos įstatymo 6 str. 1 p. nustatytų pajamų apskaičiavimą pagal Piniginės paramos įstatymo 17 ir 18 str. nuostatas, tačiau kadangi ir perskaičiavus vidutines 3 mėnesių pajamas, tenkančias vienam iš bendrai gyvenančių asmenų – pareiškėjos šeimos narių – pareiškėja taip pat neatitinka Piniginės paramos įstatymo 6 str. 1 p. keliamo reikalavimo, todėl Administracijos nuomone, kitoks nei 2022-11-09 Sprendimas pagal nurodytas Piniginės paramos įstatymo normas negalėtų būti priimtas (b. l. 50-55).

Skundas tenkintinas iš dalies.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovės Administracijos Skyriaus 2022-11-09 Sprendimo, priimto išnagrinėjus pareiškėjos 2022-10-07 prašymą, pagrįstumo.

Iš į bylą pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėja 2022-10-07 pateikė prašymą „Piniginei socialinei paramai gauti“ Administracijos Skyriui, kuriame nurodė, kad prašo skirti socialinę pašalpą už 2022 m. spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesius (b. l. 62-66).

Gyventojų registro duomenų bazės išrašo duomenimis pareiškėjos šeimą sudaro: pareiškėja, jos sutuoktinis ir du vaikai (b. l. 61).

Administracijos Skyriaus 2022-11-09 Sprendimu buvo nuspręsta neskirti socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2022-10-01 iki 2023-01-01 šiems bendrai gyvenantiems asmenims: pareiškėjai, jos sutuoktiniui ir dviem nepilnamečiams vaikams, vadovaujantis Piniginės paramos įstatymo 6 str. 1 p. (vidutinės pajamos, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį). Nurodyta, kad vidutinės bendrai gyvenančių asmenų pajamos per mėnesį (imant 3 mėn. iki kreipimosi pajamas) (duomenys neskelbtini) Eur, iš jų ind. veiklos – (duomenys neskelbtini) Eur, sumažintos 25 procentais bendrai gyvenantiems asmenims, auginantiems vieną ar du vaikus (įvaikius) – (duomenys neskelbtini) Eur. Vidutinės vieno asmens pajamos per mėn.: (duomenys neskelbtini)Eur (b. l. 19).

Komisijai pateiktu skundu pareiškėja nesutikimą su Administracijos Skyriaus 2022-11-09 Sprendimu argumentuoja tuo, kad, jos nuomone, atsakovė neteisingai apskaičiavo vidutines vieno asmens pajamas per mėnesį, kadangi buvo vertintas ne pareiškėjos iš individualios veiklos gautas pelnas, bet pajamos. Taip pat, pareiškėjos manymu, priimant skundžiamą sprendimą iš esmės neatsižvelgta į Piniginės paramos įstatymo 17 str. 4 d., kurioje įtvirtinta, kad jeigu iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pajamų yra išskaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos, šios pajamos įskaitomos išskaičiavus gyventojų pajamų mokesčių, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokas.

Lietuvos Respublikos Konstitucija įtvirtina atsakingo valdymo (gero administravimo) principą (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1999-05-11, 2004-12-13 nutarimai, 2004-11-05 išvada). Vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2005-05-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A10-655/2005; 2012-03-01 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1605/2012).

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 1 str. nustatyta, kad šis įstatymas nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje. Pažymėtina, kad

nagrinėdami prašymus ir skundus, aptarnaudami asmenis ar vykdydami administracines procedūras, viešojo administravimo subjektai privalo vadovautis pagarbos žmogaus teisėms, teisingumo, sąžiningumo ir protingumo, taip pat VAI 3 str. įtvirtintais viešojo administravimo principais.

VAI 2 str. 10 d. nustatyta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 str. 1 d.).

Prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose reglamentuoja Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – ir Taisyklės), patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“. Taisyklių nuostatos taikomos tiek, kiek tų klausimų nereglamentuoja specialieji įstatymai, tiesiogiai taikomi Europos Sąjungos teisės aktai, ratifikuotos Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys ar jų pagrindu priimti teisės aktai (Taisyklių 1 punktas). Taisyklių 25 p. nurodyta, kad prašymai, išskyrus prašymus, į kuriuos, nepažeidžiant asmens, kuris kreipiasi, kitų asmenų ar institucijos interesų, galima atsakyti tą pačią darbo dieną, turi būti išnagrinėjami per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo institucijoje dienos; administracinės procedūros atliekamos laikantis VAI 31 str. nustatytų terminų. Jeigu prašymo nagrinėjimas susijęs su komisijos sudarymu, posėdžio sušaukimu ar kitais atvejais, dėl kurių atsakymo pateikimas asmeniui gali užtrukti ilgiau kaip 20 darbo dienų nuo prašymo ir visų reikiamų dokumentų gavimo institucijoje dienos, institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi teisę pratęsti šį terminą dar iki 20 darbo dienų (Taisyklių 26 p.). Taisyklių 35 p. nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: 1) į prašymą suteikti administracinę paslaugą – išduoti dokumentą, jo kopiją, nuorašą ar išrašą, patvirtinantį tam tikrą juridinį faktą, – atsakoma suteikiant prašomą administracinę paslaugą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 2) į prašymą pateikti institucijos turimą informaciją atsakoma pateikiant prašomą informaciją L. R. teisės gauti informaciją iš valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo nustatyta tvarka arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 3) į prašymą priimti administracinį sprendimą – atsakoma pateikiant atitinkamo priimto dokumento kopiją, išrašą ar nuorašą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 4) į kitus prašymus – atsakoma laisva forma arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys. Į skundus atsakoma laikantis VAI nustatytos tvarkos (Taisyklių 37 p.).

Administracinis sprendimas – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (VAI 2 str. 5 d.). Administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. Administracinis sprendimas turi būti pasirašytas jį priėmusio pareigūno, valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens arba viešojo administravimo subjekto vadovo, jo pavaduotojo ar įgalioto asmens. Kai administracinis sprendimas priimamas naudojantis valstybės informacinėmis sistemomis, sprendimo pasirašymui prilyginamas patvirtinimas (autorizavimas) valstybės informacinėje sistemoje (VAI 10 str. 5, 6 d.).

Kitaip tariant, viešojo administravimo sistelai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai privalo būti tikslūs, suprantami, nedviprasmiški, jų motyvų išdėstymas – adekvatus ir

pakankamas, leidžiantis suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), aiškindamas VAĮ 8 str. 1 d. nuostatas (redakcija, galiojusi iki 2020-11-01, iš esmės atitinka ginčui aktualiu laikotarpiu galiojusio VAĮ 10 str. 5 d. 5–6 p. nuostatas) yra ne kartą pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą byloje Nr. A556-336/2011; 2014-03-25 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A756-997/2014). VAĮ keliamų administraciniam aktui reikalavimų nepaisymas ir konkrečių teisės normų nesusiejimas su objektyviais duomenimis (faktais) pripažintinas esminiu trūkumu, kai toks pažeidimas ne tik paneigia asmens teisę žinoti teisei priešingos veikos ribas, riboja teises į teisminę gynybą, bet ir ginčui persikėlus į teismą atima galimybę pastarajam suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo apimtį, o kartu visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą. Kaip ne kartą akcentavo LVAT, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pvz., 2015-02-18 nutartį administracinėje byloje Nr. A398-442/2015; 2012-07-20 nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2294/2012; 2012-08-03 nutartį administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012 ir kt.).

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste, sprendžiant skundžiamo 2022-11-09 Sprendimo pagrįstumo klausimą, pažymėtina, kad Komisijai pateiktame atsiliepime atsakovė išdėstė poziciją, „jog iš dalies sutinka, kad šiuo atveju vidutinės vieno asmens pajamos iš tiesų nebuvo apskaičiuotos tinkamai – skiriant socialinę pašalpą iš pareiškėjos individualios veiklos pajamų nebuvo išskaityti Piniginės paramos įstatymo 17 str. 4 d. nurodyti leidžiami išskaitymai: gyventojų pajamų mokestis, valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos“. Taip pat atsiliepime atsakovė pateikė naujus pakoreguotus vidutinių vieno asmens mėnesio pajamų apskaičiavimus bei iš esmės pripažino, kad Administracijos Skyrius netinkamai pritaikė Piniginės paramos įstatymo nuostatas bei netinkamai apskaičiavo minėtas vidutines vieno asmens mėnesio pajamas.

Remdamasi aukščiau išdėstytu, Komisija sprendžia, kad 2022-11-09 Sprendimas priimtas netinkamai pritaikius Piniginės paramos įstatymo nuostatas ir atitinkamai jame nustatyta faktinė aplinkybė – apskaičiuotas vidutinių vieno asmens mėnesio pajamų dydis, yra nepagrįsta ir neteisėta. Esant situacijai, kai Komisija konstatuoja, kad skundžiamas administracinis sprendimas yra nepagrįstas, be to, pati atsakovė iš esmės pripažįsta 2022-11-09 Sprendime išdėstyto faktinių aplinkybių, duomenų nepagrįstumą bei neteisingumą, 2022-11-09 Sprendimas naikintinas. Pažymėtina, kad aplinkybė, jog atsakovė Komisijai pateiktame atsiliepime pateikė naujus pakoreguotus vidutinių vieno asmens pajamų apskaičiavimus nedaro 2022-11-09 Sprendimo pagrįstu bei nepakeičia jame konstatuotų faktinių aplinkybių, duomenų turinio ir apimties. Vadovaujantis VAĮ nuostatomis bei nurodyta LVAT praktika atsakovei kyla pareiga, išnagrinėjus pareiškėjos 2022-10-07 prašymą, priimti faktinėmis aplinkybėmis ir teisės normomis pagrįstą administracinį sprendimą iš kurio turinio ir motyvų visumos pareiškėja turėtų galimybę aiškiai ir nedviprasmiškai suprasti sprendimo, priimto pagal jos prašymą, išnagrinėjimo rezultatus, teisinius argumentus ir nustatytas faktines aplinkybes. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta aukščiau, atsakovė įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2022-10-07 prašymą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Pažymėtina, kad atsakovės įpareigojimas iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą apima ir pareiškėjos reikalavimo – įpareigoti Administracijos Skyrių perskaičiuoti vidutines bendrai gyvenančių asmenų pajamas, tenkinimą. Pareiškėjos skundo reikalavimas – įpareigoti Administracijos Skyrių priimti atitinkamą sprendimą vertinti pareiškėjos kaip asmens pajamas, vertinamas kaip abstraktus bei nekonkretus, todėl negali būti tenkinamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2, 3 punktais, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos A. B. skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2022-11-09 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini)F „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“.

Įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrių iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2022-10-07 prašymą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Edvardas Jucius

Karine Zavgorodnaja